

PAMELA
BUTCHART

**PUII DE
EXTRATERESTRU
MI-AU RĂPIT
ÎNVĂȚĂȚOAREA!**

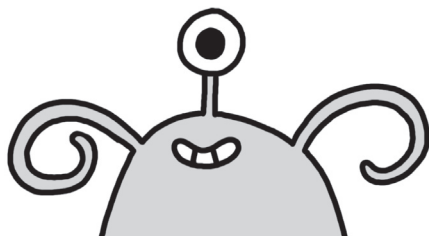
Traducere din limba engleză de
Cătălin Georgescu

CORINT JUNIOR

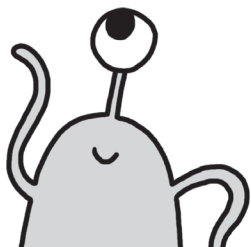
CUPRINS

1. NU am inventat eu toate astea! 9
2. Hainele de „am-avut-un-accident” 18
3. Ursuleți de pluș și boli 35
4. Domnișoara Jones e o ciudată! 43
5. Ursulețul de pluș cu bombă 52
6. Puiul de extraterestru din ureche 61
7. Un-milkshake-care-strălucește-în-întuneric . . 70
8. Planuri, diversivni și degete mirositoare! 77
9. NU ar trebui să fim aici! 96
10. Fără cuvinte (într-un mod nasol) 104
11. Capul jos, degetul sus! 117
12. Decapitarea 125
13. INCIDENTUL 139
14. Polițistul care seamăna puțin cu luna
de pe cer 144
15. Întotdeauna e de rău când vine învățătoarea
la tine acasă 149
16. Ceva nu e tocmai în regulă 157
17. S-a terminat! 164

Știi cum e când încerci să le spui lui mami sau lui tati un lucru **FOARTE** important, iar ei zic ceva de genul: „Aha, foarte bine” sau „Du-te și spune-i lui tati asta” sau „Hai, nu te mai prosti!” sau „Nu vezi că sunt la toaletă acum?!?”

Ca atunci când am găsit un *chips* care arăta **EXACT** ca doamna Cunningham, care locuiește în apartamentul de deasupra, iar când i-am zis lui mami, ea a spus doar: „Nu, mulțumesc, mănâncă tu asta”. În mod evident, **NU** am mâncat chestia aia. Am pus-o într-un plic și am expediat-o cu grijă, prin cutia de scrisori, doamnei Cunningham. Pentru că așa aș vrea și eu să facă cineva care ar găsi un *chips* care arată exact ca mine (se mai numește și *chipsul* *geamăn*).

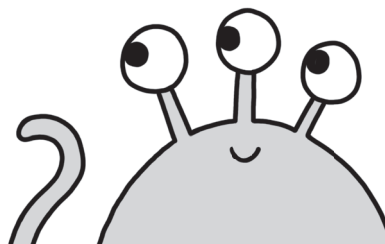
În orice caz, a fost odată o fază când eu și prietenul meu Zach, care stă sub noi, am venit acasă de la școală ca să-i spunem lui mami ceva **EXTREM** de important despre

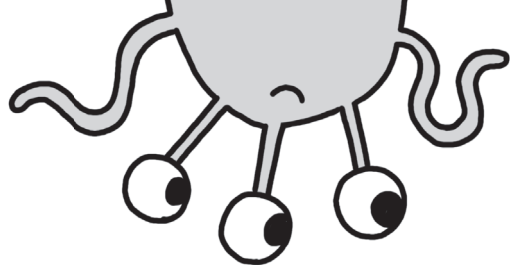
un **INCIDENT** care se petrecuse în ziua aceea. Dar ea nu ne-a ascultat. Chiar dacă eram amândoi transpirați și roșii la față și gâfâiam de la alergat. Mami mi-a aruncat doar o **PRIVIRE** ca și cum aș fi inventat toate astea și a zis: „Nu fi prostuță, Izzy”, așa cum **FACE MEREU!** Mami mereu crede că inventez lucruri. Spune că am o

IMAGINAȚIE BOGATĂ

Iar eu îi spun că nu am nicio vină că mereu mi se întâmplă tot felul de lucruri ciudate!

Așa că l-am rugat pe Zach să-i zică, pentru că ea nu țipă **NICIODATĂ** la Zach și nici

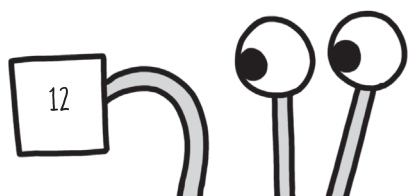

nu-i spune că **EL** inventează lucruri. Odată am întrebat-o pe mami de ce a țipat la mine, și nu și la Zach atunci când l-am colorat pe tati pe față în timp ce dormea. Iar ea a zis: „Eu nu sunt mama lui Zach, dar sunt mama **TA**, așa că am **VOIE** să țip la tine!”

Așa că Zach i-a spus despre **INCIDENTUL** de la școală – și ghici ce? Mami a sunat-o pe mama lui și aceasta a venit și a țipat **EA** la el. Chiar acolo, în living, în fața mea și a lui mami și tati și toate cele. Mi-a fost teamă că o să înceapă să țipe și la mine. Apoi mi-am amintit de Regula Țipatului.

Mi-a părut rău pentru Zach. Mama lui a țipat **FOARTE TARE** și a devenit și mai

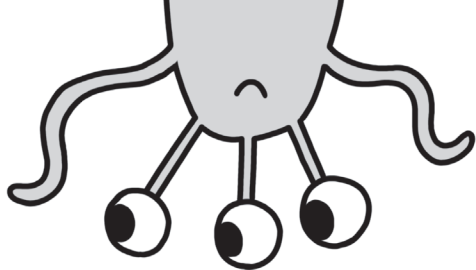

furioasă decât fusese mama mea. Când au plecat, mami a zis că a fost așa pentru că mami și tati ai lui Zach s-au despărțit și că asta era ultimul lucru de care mai avea nevoie, că „FUSESE PICĂTURA CARE A UMPLUT PAHARUL!” Nu am înțeles ce a vrut să spună. Dar apoi mi-am amintit că săptămâna trecută, la prânzul de la școală, doamna Kidd (supraveghetoarea care-te-forțează-să-mănânci-absolut-tot) nu m-a lăsat să mă ridic de la masă până nu am băut și **ULTIMA PICĂTURĂ** din paharul de lapte. Și mi-a fost rău, pentru că tanti aceea stupidă de la cantină îmi dăduse trei pahare de lapte, pe lângă cele cinci porții

de plăcintă cu carne pe care ni le serveau cu cupele de înghețată. Zach spune că nici măcar nu le spală înainte de a servi înghețata cu ele și că el știe sigur asta, pentru că mama lui a fost înainte doamna de la cantină aici. În orice caz, **VRĂSC** plăcinta cu

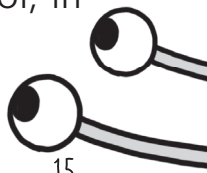

carne și nu am putut s-o termin pe toată și m-am înfuriat pentru că nu puteam să mă ridic de la masă, iar pentru mine **CLAR** se umpluse prea mult paharul!

În fine, revenind, mami mi-a zis să mă duc la mine în cameră să-mi fac temele. Dar eu i-am spus că nu pot face asta decât dacă stă să-i povestesc ce s-a întâmplat la școală în ziua aceea. Dar apoi a început să-i tremure tare ochiul și asta a fost tot, după care s-a enervat foarte tare și a început să țipe lucruri, gen: „Până aici! Mi-a ajuns! Fără vacanță pentru tine!” Așa că am lăsat-o baltă și mi-am cerut iertare, pentru că îmi doresc foarte, foarte mult să ajung la Disneyland în vacanță, mai ales că nu am ajuns acolo în vacanța de vară de anul trecut, fiindcă tati a trebuit să se ducă la serviciu.

Așa că m-am dus sus, dar nu am mers la mine în cameră. M-am furișat pe hol, în

camera lui mami și tati și l-am sunat pe Zach pe noul lui telefon mobil.

Tati zice că e **RIDICOL** faptul că Zach are, la vârsta lui, telefon mobil, mai ales că e unul mai nou și mai bun decât al său. Mami zice că tatăl lui Zach îi cumpără acestuia o grămadă de lucruri scumpe deoarece nu mai poate sta la fel de mult cu el pe cât stătea până acum. Știu că lui Zach îi este dor de tatăl lui, dar nu prea vorbim despre asta, fiindcă lui Zach nu-i place.

În fine, l-am sunat pe Zach din camera lui mami. Și a răspuns cineva. Dar nu era Zach! Atunci mi-am amintit că ne lăsaserăm ghiozdanele la școală, pentru că fugiserăm după

ce avusese loc **INCIDENTUL**. E vorba despre **INCIDENTUL** despre care mami nu vrea să audă. Așa că am trântit telefonul în furcă și am format 112. Pentru că acesta este numărul de telefon la care ne-a zis polițistul acela care a venit la noi la școală să sunăm când avem o **URGENȚĂ**.

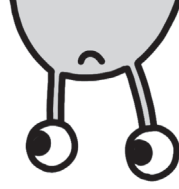
Iar asta era o

Chiar dacă **INCIDENTUL** s-a petrecut vineri, voi începe povestea de luni, fiindcă s-au întâmplat o grămadă de lucruri înainte de **INCIDENT**.

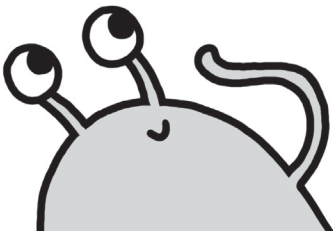
Jodi (prietena noastră și totodată al treilea martor) spune că trebuie să numim ceea ce s-a întâmplat **INCIDENT**, și nu **ACCIDENT**,

pentru că un **ACCIDENT** este ceva ce se întâmplă din accident, iar **INCIDENTUL** e ceva ce se întâmplă, dar nu din accident. Iar ceea ce s-a întâmplat la școală vineri **NU** a fost, cu siguranță, un accident.

Luni, eu și Zach mergeam la școală, ca de obicei, pentru că școala este foarte aproape de casă. Iar mama lui Jodi a adus-o cu mașina până la locul de joacă, în ciuda faptului că domnul Murphy (directorul școlii) strigă pe fereastră „**NU E VOIE CU MAȘINI ACOLO**” în fiecare dimineață.

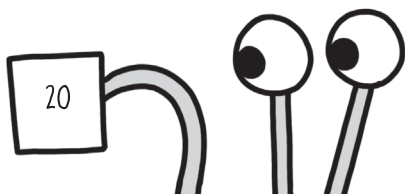
Cred că mama lui Jodi nici măcar nu-l aude pe domnul Murphy strigând, pentru că are muzica dată chiar tare în mașină,

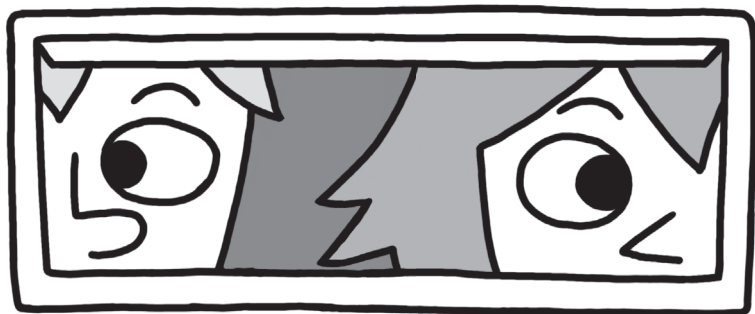
iar eu aud de obicei ce cântec fredonează, chiar dacă are toate geamurile închise.

Jodi spune că mami a ei se pregătește pentru emisiunea X Factor, pentru că s-a plictisit să lucreze la patiserie și că „S-A SĂTURAT PÂNĂ ÎN GÂT” să tot mi-roasă a pateuri cu cârnați. Dar Jodi spune că mama ei nu se pricepe foarte bine la cântat și a povestit cum a venit femeia aceea care locuiește deasupra lor să strige la mama ei, numind-o „O VECINĂ DE COȘMAR” și i-a spus că face ca o pisică schingiuită.

Așa că, de atunci, am început s-o spionăm pe femeia care stătea deasupra lor, pentru că, așa cum spunea Jodi: „De unde ȘTIE

ea cum face o pisică schingiuită?” Asta era o întrebare foarte bună. Eu am două pisici, iar Zach are una, așa că am început s-o urmărim, pentru a ne asigura că nu e o Schingiuitoare de Pisici. Dar nu s-a dus nicăieri și apoi, într-o zi, ne-a prins uitându-ne în cutia ei de scrisori și a sunat la poliție și, chiar dacă le-am zis celor de la poliție că ea e o Schingiuitoare de Pisici, tot am avut o grămadă de belele. Dar nu m-am supărat prea tare,

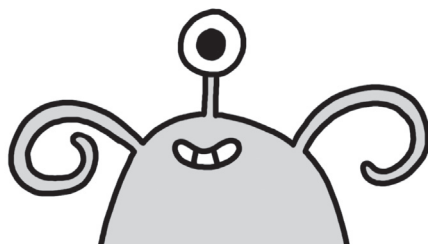

pentru că ea acum știe că „SUNTEM PE URMELE EI”, iar Zach zice că „NU SUNT ȘANSE SĂ MAI FACĂ RĂU” când știe că o urmărim. Așa că pisicile noastre sunt în siguranță.

În orice caz, l-am auzit odată pe domnul Murphy spunându-le doamnelor de la cancelarie că mama lui Jodi e un „PĂRINTE DE COȘMAR”. Și m-am gândit că nu a fost prea frumos din partea directorului școlii să spună asta. Așa că i-am spus lui Jodi, iar ea i-a spus mamei sale și acum, de fiecare dată când domnul Murphy intră în patiserie, mama lui Jodi îi dă prăjiturile care au căzut pe podea.

Dar mă bucur puțin că mama lui Jodi nu prea știe să cânte, pentru că asta înseamnă că trebuie să lucreze în continuare la patiserie. Când mergem la Jodi acasă, sunt mereu tone de gogoși și prăjituri și tarte Bakewell, fiindcă mama ei poate să le aducă acasă pe gratis. Nu m-am hotărât încă ce o să mă fac când o să fiu mare, dar mă gândesc serios să lucrez într-o patiserie.

În fine, revenind, eu și Zach ne îndreptam spre poarta școlii, când domnișoara Jones (oribila noastră învățătoare) a trecut în viteză cu mașina pe lângă noi și ne-a stropit din cap până-n picioare, trecând printr-o baltă imensă din dreptul nostru. Eu am țipat, dar

Zach a țipat mai tare ca mine, pentru că el era cel mai aproape de stradă și era complet **FLEAȘCĂ**. Zach a țipat chiar și mai tare de atât atunci când i-am pus câte un bob de mazăre în fiecare dintre degetele mânușilor sale. Pe Zach îl **ÎNGROZESC** boabele de

mazăre. Mama lui spune că are o **FOBIE** legată de ele, ceea ce eu cred că înseamnă că îi e teamă că se va transforma într-unul, dar nu sunt sigură.

